

[Justitsministeren.]

ikke i denne samling var tale om en større revision af færdselsloven. Jeg har haft lejlighed til i folketingets retsudvalg at redegøre for, at det er regeringens opfattelse, at vi skal begrænse antallet af lovforslag, bl. a. for at lette folketinget for arbejdsbyrden, og det er måske lidt specielt, at det fremføres fra den socialdemokratiske ordfører, at vi skulle fremsætte forslag til endnu større lovrevisioner, som vil gøre arbejdet endnu mere byrdefuldt i disse måneder, vi har tilbage, når man tænker på, så vidt jeg er orienteret, at partiernes ordførere i morgen skal have møde med folketingets højtærede formand om, hvorvidt vi eventuelt skal have ekstra mødedage, eller hvad ved jeg, for at komme allerede den eksisterende lovgivningsmængde igennem, inden tinget skal hjemsendes.

Jeg undrede mig lidt over den mildt sagt kølige tone fra socialdemokratiets ordfører. Jeg undrede mig af to grunde. For det første hørte vi for lidt siden hr. Camre sige, at den overvejende del af den socialdemokratiske gruppe kunne give tilslutning til de principielle tanker, og han var endda en varm tilhænger af generelle hastighedsbegrænsninger, og det mente han flere var. Varmen er altså lidt mere afdæmpet hos hr. Otto Mørch. Jeg håber blot, resultatet vil blive, at der i retsudvalget vil være den fornødne tilslutning fra socialdemokratiets side. For det andet synes jeg, det er lidt trist, hvis partiet her svinger rundt eller skifter standpunkt, idet jeg tænker på, at det var min forgænger hr. Karl Hjortnæs, der tog et prisværdigt initiativ til at få diskuteret disse spørgsmål om generelle hastighedsbegrænsninger bl. a. med forskellige organisationer og også med repræsentanter for folketingets partier. Jeg håber som sagt, at der i retsudvalget vil være en mere positiv holdning over for forslaget.

Det spørgsmål, der blev rejst om udvidelse af parkeringskontrollen til andre byer, har jeg sådan set besvaret. Det samme gælder spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne skulle være indforstået med, at provenuet fortsat går i statskassen. Det mener jeg er tilfældet.

Fru Kirsten Jacobsen, der var betænkelig vedrørende selve begrebet bemyndigelsesparagraf, har jeg vist egentlig svaret, at jeg er

indforstået med, at vi får fastlagt i betænkningen folketingets syn på både længden af forsøgsperioden og de enkelte hastighedsbegrænsninger. Jeg var knap så glad for at høre, at fremskridtspartiet ønskede fri hastighed på motorveje, men var glad for, at det blev tilføjet, at man dog ville se på det i udvalget. Måske kan vi også på dette punkt nå til en enighed.

Hr. Holmberg rejste nogle meget vigtige spørgsmål. Der var dels spørgsmålet om tæt bebyggede områder. Jeg har redegjort for, hvordan overvejelserne ligger her. Jeg er enig i, at en effektiv propaganda er nødvendig, når vi skal få befolkningen til at forstå betydningen af de lovændringer, vi her står over for at gennemføre. Det, jeg især synes var vigtigt, var spørgsmålet om lastbilernes fartgrænse. Jeg tror, det er noget, man bør tage op her, for jeg er enig i det helt principielle, at vi må ikke fastlægge grænser, som ikke bliver overholdt, eller som er så lave, at det ikke er rimeligt at fastholde dem.

Endelig rejste hr. Holmberg — og det gjorde hr. Juul-Madsen også — et spørgsmål til mig om hyrekørsel. Nu har tinget jo en lang dagsorden i dag, og jeg skal ikke gå ind i alle detaljer. Jeg vil tilstille folketingets retsudvalg et notat om, hvor langt vi er kommet med dette arbejde, men jeg kan måske, fordi der jo er offentlig interesse for det, sige, at efter at hr. Juul-Madsen havde rejst et spørgsmål til mig her i tinget, har jeg, som jeg lovede dengang, haft en forhandling med Kommunernes Landsforening, og som hr. Otto Mørch bad mig om, har der også været en forhandling med lillebil- og taxaorganisationerne, som vi har forelagt de tanker, vi har gjort os.

Det ene store spørgsmål, hvis jeg kun skal nævne det i hovedtræk, er spørgsmålet om, hvordan de mindre kommuner kan tilpasse de nye bestemmelser til de lokale forhold. Det er spørgsmålet om, hvorvidt hyrevognene kan anvendes til andre formål. Det er spørgsmålet vedrørende holdepladser. Og så er der yderligere det spørgsmål, om man skal deltage i et fælles bestillingskontor. Efter de gældende regler kan kommunalbestyrelsen, når særlige omstændigheder taler derfor, fritage en bevillingshaver for pligten hertil. Det, vi overvejer, er, at man for kommuner under en vis størrelse giver kommunalbestyrelsen en øget mulighed for